

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Det er jo ikke et spørgsmål om, hvad regeringen vil gøre ved det. Det er et spørgsmål om, at regeringen allerede gør noget ved det via EU, via FN, via de bilaterale kontakter. Vi kan jo i Udenrigspolitisk Nævn høre om den jævnlige kontakt, vores udenrigsminister rent faktisk har med mange af de arabiske lande. Men jeg håber da på, at lige såvel som at Israel skal have en dagsorden, der går hen imod en fredelig løsning, så kunne det da være rart, hvis de øvrige arabiske lande også havde den samme dagsorden. Det er jeg ikke sikker på de har.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg kender ikke nogen her i Folketinget, som støtter Hamas. Men har hr. Jens Hald Madsen måske tænkt den tanke, at når Hamas har fået så stor en opbakning i den palæstinensiske befolkning, kan det have en sammenhæng med de ydmygelser, befolkningen udsættes for på grund af den israelske bosættelsespolitik, på grund af sikkerhedsmuren, på grund af de mange kontrolposter, fordi Gaza som det tættest befolkede område her på jorden bliver holdt i en spændetrøje og ikke har nogen fremtidsmuligheder, at det er i den sammenhæng, at støtten til Hamas faktisk er blevet stærkere og stærkere i den palæstinensiske befolkning, og at den israelske politik i den sammenhæng virker et hundrede procent kontraproduktiv?

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Nej, det kan jeg ikke afvise, lige såvel som jeg ikke kan afvise, at når Al-Qaeda blander sig, når Syrien blander sig, når Saddam Hussein dengang belønnede selvmordskandidaters familier med flere hundrede tusinde dollar, kan jeg ikke sige andet, end at alt sammen påvirker en befolkning, som er under pres, men det kan aldrig nogen sinde retfærdiggøre, at en samlingsregering har et parti, der støtter terroristiske værkøjer.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jamen det interessante er jo, at denne regering har fået en meget, meget kraftig folkelig opbakning, og meget tyder på, at den folkelige opbakning vil blive fastholdt, måske endda styrket på grund af den israelske politik. Så spørger jeg: Gi-

ver det ikke anledning til nogen overvejelser også hos partiet Venstre om, hvordan man håndterer fænomener som Hamas, islamismen og terrorismen?

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Jeg tror, at hr. Holger K. Nielsen kan nævne mange regimer, som har en diktator, som mener, at de får meget stor folkelig opbakning, men det er ikke ensbetydende med, at den danske regering støtter det regime. På samme måde her: Fordi der er folkelig opbakning, skulle det så virkelig retfærdiggøre, at vi skulle støtte en samlingsregering, som har et parti, som går ind for at bruge voldelige værktøjer, terrorisme dagligt, terrorisme over for en uskyldig civil befolkning? Overhovedet ikke.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Mogens Lykketoft.

Kl. 17.15

Mogens Lykketoft (S):

Lad mig først sige, at jeg egentlig ikke synes, det har været særlig pynteligt med alle disse danske indenrigspolitiske taktikspørgsmål i forhold til hr. Naser Khader i den her debat, som handler om et meget alvorligt emne, en konflikt, hvis løsning jeg tror efter de flestes opfattelse er helt afgørende for, at vi kan forebygge den konflikt mellem civilisationer, nogle har spået bliver en selvbekræftende begivenhed.

Jeg vil gerne over for hr. Naser Khader kvittere for, at han bruger den store interesse, der er om hans person, til at sige tingene om Palæstina-konfliktens reelle problemstilling så skarpt og klart, som det er sket. Her har vi sammenfaldende synspunkter. Jeg havde selv lejlighed til som Danmarks udenrigsminister at vie særlig opmærksomhed til den her konflikt af de grunde, jeg indledningsvis nævnte.

Jeg skal ikke holde op med at undre mig over, hvor nøjet mange borgerlige folketingsmedlemmer deltager i den her debat, men det tillader tiden ikke at gå i detaljer med. Heldigvis er der nogle, der har meldt sig til spørgsmål, så kan detaljerne jo komme der.

Det her handler om – efter min opfattelse – at udenrigsministeren har uret i en ting, nemlig i sidste ende er det konflikten parter, der skal løse det her alene. Hvis de to folk, israelere og palæstinensere, skal sikres den ret, der burde